

Елин Пелин
Богатият Мравей

Мравеят натрупал големи богатства. Спрял се в къщата си, трепери, пази натрупаното, не смее навън да се подаде, да не би някой да му поиска нещо. Добре, ала му дотегнало да живее така самотен, само с богатствата си. И намислил Мравеят да се ожени. Но поискал от тая работа да спечели. Решил да се ожени за Светулката. Защо да живее в тъмнина? Нека има кой да му свети. При това – безплатно да му свети. Заключил Мравеят богатството си дълбоко под земята и отишъл при Светулката.

– Светулке хубава – казал той, – много те харесвам, искам да се ожена за тебе!

Светулката се съгласила.

Дошъл денят на сватбата. Мравеят събрал роднините си и отишъл у Светулката.

– Ами къде ви са свирците? – попитала тя, като видяла сватбарите.

– Не може ли без свирци – казал Мравеят, – тъй ще бъде по-евтино.

– Не, без свирци не може! – отвърнала Светулката.

– Тогава кого да викам? – попитал Мравеят.

– Кого? Не знаеш ли? Най-добрия полски свирец ще викаш – Щуреца. Нима не го познаваш?

Мравеят отишъл при Щуреца.

– Щурче-свирче, ела да ми свириш на сватбата!

– Кой? На тебе ли да свиря, скъпернико! – ядосано викнал свирецът. – Не, никога! Помниш ли ти как ме изпъди миналата зима и не иска да ми дадеш нито едно зърно житце? Тогава аз бях дошъл да ти посвиря, но ти ми каза, че мразиш свирците и певците, и ме прати по дяволите. Сега ти иди по дяволите!...

И Щурецът презрително оставил големия богаташ. Като чула това Светулката, отказала се от Мравея и не искала да се ожени за него.

– Колко ти струва богатството – казала тя, – когато твоята душа от песен не отбира, за хубост не жадува!...

КРАЙ

© Елин Пелин

Издание: Елин Пелин. Приказки, Съчинения в шест тома, Том 5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10975>]